

«СПРАВА МАНАФОРТА»: КАРТИ, ГРОШІ, ДВА ПРЕЗИДЕНТИ

стор 2

ВРЯТУВАТИ УКРАЇНЦЯ СЕНЦОВА!

стор 3

КОНТРАБАНДА: МИТНИЦЯ ДАЄ «ДОБРО»

стор 5

ЛІДЕР «БАТЬКІВЩИНИ» — ЄДИНА З КАНДИДАТІВ ДЕМОНСТРУЄ СТАБІЛЬНЕ ЗРОСТАННЯ РІВНЯ ДОВІРИ. ТАКОЖ САМЕ У ТИМОШЕНКО ПРАКТИЧНО РІВНА ПІДТРИМКА В УСІХ РЕГІОНАХ УКРАЇНИ: ЗАХІД — 10%, ЦЕНТР — 12%, ПІВДЕНЬ — 11%, СХІД — 9%

Українці симпатизують Юлії Тимошенко: політик традиційно посідає перше місце у президентському рейтингу, значно випереджаючи інших кандидатів. Крім того, її політична сила — партія «Батьківщина» на майбутніх виборах до Верховної Ради також набирає найбільше голосів. Про це свідчать результати опитування, проведеного соціологічною групою «Рейтинг» з 20 липня по 3 серпня.

Респондентів запитали: чи братимуть вони участь у виборах до Верховної Ради, якщо ти відбудуться найближчим часом? 46% готові голосувати, 24% скоріше за все готові, 8% імовірно не прийдуть на дільниці, 18% точно не голосуватимуть. Вагаються із відповіддю 4%.

Далі українці розповіли, яким саме політичним силам довіряють. Так от, опитувані, котрі мають намір голосувати та визначилися, найбільше голосів віддали б партії «Батьківщина» — 19,5%. Далі йдуть: Опозиційний блок — 11,4%, «Громадянська позиція» — 11,2%, «Слуга народу» — 10,5%, «За життя» — 7,2%, Радикальна партія — 7,0%, БПП «Солідарність» — 6,5%, «Самопоміч» — 4,3%, «Свобода» — 4,1%, Аграрна партія України — 2,5%, «Справедливість» — 1,9%, «Відродження» — 1,6%, УКРОП — 1,3%, «Народний фронт» — 1,3%, «Основа» — 1,0%. Інші партії не набирають більше відсотка.

Тож бачимо, що до майбутнього парламенту могли б потрапити лише сім політичних сил. У той же час пропрезидентська партія стрімко втрачає довіру й знаходиться майже на межі прохідного бар'єру.

Респондентам задали запитання: чи братимете ви участь у виборах президента, якщо вони відбудуться найближчим часом? 51% однозначно прийдуть на виборчі дільниці, 21% скоріше за все голосуватимуть, 9% найімовірніше не братимуть участь у виборах, 15% точно не обиратимуть главу держави. Поки що не вирішили 4%.

Після цього українці, які визначилися та прийдуть на дільниці, розповіли, за кого б проголосували, якби вибори глави держави відбулися наступної неділі. Так от, перше місце традиційно займає лідер партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко — 17,7%. Рівно стільки ж опитаних вважають, що саме Тимошенко стане наступ-

ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО

17,7%

АНАТОЛІЙ ГРИЩЕНКО

10,7%

ЮРІЙ БОЙКО

8,9%

ОЛЕГ ЛЯШКО

8,5%

ПЕТРО ПОРОШЕНКО

8,3%

ним президентом. До речі, вона єдина з кандидатів демонструє стабільне зростання рівня довіри. Також саме у Тимошенко практично рівна підтримка в усіх регіонах України: захід — 10%, центр — 12%, південь — 11%, схід — 9%.

На другому місці опинився Анатолій Грищенко — 10,7%. Далі йдуть: Юрій Бойко — 8,9%, Олег Ляшко — 8,5%, Петро Порошенко — 8,3%, Володимир Зеленський та Святослав Вакарчук — по 8%, Вадим Рабінович — 5,9%, Андрій Садовий — 2,3%, Олег Тягнибок — 2,1%, Валентин Наливайченко — 1,9%, Роман Без-

смертний — 1,7%, Сергій Тарута — 0,9%, Арсеній Яценюк — 0,9%, Віталій Скоцик — 0,3%, інший кандидат — 13,8%.

«Лідер усіх опитувань за вже стійкою традицією — Тимошенко. Але навіть не це найцікавіше. Що стосується рівня обізнаності про діяльність кандидатів у президентстві, то найбільше опитані поінформовані про плани Юлії Тимошенко — 47% (із них 15% знають багато про плани кандидата, 18% — лише частково, ще 14% — знають дуже мало). Презентація «Нового курсу», ініціатива розробки проекту

нової Конституції і програмна рухливість йдуть у плюс, — написав на своїй сторінці у «Фейсбуці» кандидат історичних наук, політехнолог, керівник «Центру політичної розвідки» Олег Постернак. — Підтверджується соціологами ще один мій прогноз по леді Ю — розширення бази підтримки на півдні. На думку соціологів «Рейтингу», у неї сильні електоральні позиції практично в усіх макрорегіонах із більш високими показниками на заході, в центрі та на півдні».

Микола БИКОВ

ДОСЛІДЖЕННЯ: РЕЙТИНГ ЮЛІЇ ТИМОШЕНКО ЗРОСТАЄ

Творці культового політичного серіалу «Картковий будиночок» могли б не морочитися і списати сюжет просто з життя. Наприклад, взяти за основу нового сезону події, що відбуваються навколо американського політтехнолога Пола Манафорта. Ця історія досить заплутана, але головне, що чим далі клубочок розплутується, тим більше з'являється цікавих подробиць. Про Україну...

Отже, кілька місяців тому авторитетне видання The Guardian опублікувало розслідування, в якому розповідалося про те, як американський політтехнолог Пол Манафорт, який працював із Партією регіонів, розробляв план дискредитації лідера опозиції Юлії Тимошенко. Для того щоб боротися з основним конкурентом Януковича, була зібрана ціла команда.

Співробітники Манафорта в 2011 році склали і затвердили документ на шести сторінках під назвою «Україна — цифрова дорожня карта». Цей план передбачав спотворення статей у «Вікіпедії», які стосуються Тимошенко, роботу в соціальних мережах, створення фейкових сайтів та публікацій, які мали очорнити лідера «Батьківщини», і навіть створення цілого «дослідницького центру»!

Загалом хлопці підійшли до справи з розмахом. Коштів на досягнення мети замовники, звичайно ж, не шкодували. Отже, звітуючи перед Банковою і Януковичем, заморський політтехнолог рапортував про більш ніж дві тисячі замовних матеріалів (проти Тимошенко, за Януковича). Масштаб приголомшливий. Але насправді нічого дивного: про подібне здогадувалися багато хто... Однак є речі, які дійсно здивували.

31 липня в США почався судовий процес щодо Пола Манафорта. Американського політтехнолога звинувачують по дванадцяти пунктах, в тому числі у відмиванні грошей та ухилянні від сплати податків, а також у тому, що він провадив незаконну лобістську діяльність. Картковий будиночок Манафорта починає сипатися, при цьому карти випадають досить несподівані: в процесі судових засідань спливають вельми цікаві речі.

Так, минулого тижня свідчення в суді дав колишній партнер Пола Манафорта Рік Гейтс. Із його слів стало очевидно, що клієнтів у компанії Манафорта в Україні було чимало. До послуг модного політичного консультанта вдавалися Рінат Ахметов, Сергій Тігіпко, Андрій Клюєв, Сергій Львовичкін, Борис Колесніков...

«Справа Манафорта»: карти, гроші, два президенти

Начебто взагалі нічого дивного. Більш того, все абсолютно логічно. Але даючи свідчення, Рік Гейтс назвав ще одне дуже цікаве ім'я.

За його словами, після того грошові потоки істотно змінилися. Компанія Манафорта

в Адміністрації президента цю інформацію відразу ж спростували. Втім, головний технолог Банкової Ігор Гринів усе ж підтвердив, що зустрічався з Полом Манафортом. Вони проговорили три години, але Манафорта було відмовлено в роботі, і він нібито пішов ні з чим.

свою провину і пішов на співпрацю зі слідством. Нині йому загрожує величезний штраф і термін від п'яти до десяти років позбавлення волі. Тобто в порівнянні з Манафортом (якому світить більше трьохсот років в'язниці) йому просто щастить, коли можна так сказати. Але

СПРАВА В ТОМУ, ЩО МЕТОДИ БОРЬБИ З ПОЛІТИЧНИМИ ОПОНЕНТАМИ НЕ НАДТО ЗМІНИЛИСЯ З ЧАСІВ ПРЕЗИДЕНТСТВА ВІКТОРА ЯНУКОВИЧА. ЯК І БАГАТО РОКІВ ТОМУ, НИНІ ВСЕ ВІДБУВАЄТЬСЯ НАЧЕ «ЗА ПЛАНОМ МАНАФОРТА»

продовжувала здійснювати політичні консульствації і співпрацювала в основному з Опозиційним блоком. Але в 2014 році також працювала з нинішнім президентом України Петром Порошенком. При цьому, за інформацією NBC News, за послуги політконсультанта Порошенка нібито так і не заплатив повністю. Забрало коштів?

Якщо припустити, що сказане Гейтсом в суді — правда, то для президента України це може стати нищівним репутаційним ударом. Тож зрозуміло, чому команда Порошенка так активно відмовляється. Але все ж таки: чи правда, що Манафорт працював на Порошенка?

Рік Гейтс був арештований в 2017 році, після чого визнав

якщо Гейтс під присягою дасть завідомо неправдиві показання, то йому приплюсують ще кілька років. Із цим американці точно церемонитися не будуть... Гейтс що, ворог собі?

Імовірно, коли-небудь ми дізнаємося правди. Можливо, після зміни влади спливе якась нова «амбарна книга». Рукописи ж не горять!

В ТЕМУ

Тест для української антикорупційної системи

Справа скандального політтехнолога Пола Манафорта, яка розглядається в американському суді, насправді є справою про масштабну політичну корупцію в Україні.

Про це заявив заступник лідера партії «Батьківщина» Сергій Соболев.

«Навіть із оприлюднених матеріалів зрозуміло, хто, скільки, кому, за що платив і через які фіктивні рахунки здійснювалися перекази. За дискредитацію яких політиків брали гроші американські технологи і хто конкретно цю дискредитацію замовляв», — зазначив Сергій Соболев.

Народний депутат звернувся до правоохоронних та антикорупційних органів, зокрема НАБУ і ГПУ, з вимогою довести свою незалежність і розслідувати зібрані американською стороною факти.

На думку Соболева, після зізнання Ріка Гейтса — партнера Пола Манафорта — у співпраці не лише з Віктором Януковичем, а й Петром Порошенком, українські правоохоронці просто зобов'язані розпочати особливо ретельну перевірку скандальних фактів.

«Справа Манафорта є тестом для українських антикорупційних органів на їхню здат-

ність по-справжньому боротися з корупцією», — резюмував Сергій Соболев.

Своєю чергою народний депутат від фракції «Батьківщина» Сергій Євтушок нагадав, що гроші, зароблені Манафортом, в тому числі за брудну кампанію проти Юлії Тимошенко, були виведені через офшори. А по суті «вкрадені в українського народу».

Він також зазначає, що правоохоронні та антикорупційні органи на прикладі справи Манафорта можуть скласти або не скласти надзвичайний тест.

«На основі американських доказів у справі Манафорта вони мають провести розслідування і притягнути до відповідальності тих, хто грабував країну. Суспільний запит на те, щоб колишню владу, яка виводила кошти в офшори, а потім платила Манафорту, притягнути до відповідальності — існує. Але прокуратура у цих справах нічого не робить, як і по справах Майдану», — обурився політик.

Втім, це не найголовніше. Справа в тому, що методи боротьби з політичними опонентами не надто змінилися з часів президентства Віктора Януковича. Як і багато років тому, нині все відбувається наче «за планом Манафорта». Періодично в різних засобах масової інформації та соціальних мережах з'являються провокаційні матеріали, що стосуються лідера партії «Батьківщина» Юлії Тимошенко.

Тут вам і статті про фінансування її президентської кампанії лівійським диктатором Муаммаром Каддафі, і постійні звинувачення в тому, що вона нібито є «рукою Кремля»... Хоча хіба не діюча влада постійно підіграє РФ? Наприклад, поновилися розмови про продовження особливого статусу тимчасово окупованих територій, якого так жадає Росія. Загалом, це все якесь дежавю.

Імовірно, в світлі майбутніх виборів ми побачимо продовження цієї інформаційної війни. І це зрозуміло. Саме Юлія Тимошенко лідирує в рейтингах усіх соціологічних служб упродовж декількох останніх років. До того ж вона постійно збільшує розрив із другим місцем. А чинний президент уже не може розраховувати навіть на входження до другого туру.

Ще дуже важливе те, що відбувається із розслідуванням «справи Манафорта» в Україні. У квітні New York Times писала про те, що розслідування цих епізодів заморожено. Втім, генпрокурор Юрій Луценко цю інформацію всіляко спростовував.

«Спекуляції навколо так званого заморожування справи Манафорта, які звучали від американського провідного видання, повністю не відповідають дійсності. Так, Генеральна прокуратура України має провадження, в яких фігурує пан Манафорт. Ми провели ряд слідчих дій і щонайменше чотири рази запросили міжнародну правову допомогу від американських колег, яку отримали», — заявив Луценко.

Але якщо це дійсно спекуляції, як він стверджує, то дуже хотілося б почути хоч щось про результати розслідування. Саме час!

Також хочеться дізнатися, що коїться із розслідуванням чорної бухгалтерії Партії регіонів. Було стільки шуму — і нічого?

Ще непогано було б прояснити нововиявлену інформацію... Але чи зможе це зробити нинішня глава ГПУ, настільки близький до президента? Навряд чи...

Втім, далі точно буде цікаво. Які ще карти розкриються в даному судовому процесі? Про це ми дізнаємося у найближчий час.

Яна ДЖУНГАРОВА

Врятувати українця Сенцова!

Зі зловісної точки на карті світу під назвою Лабитнангі надходять все тривожніші звістки. Режисерові Олегу Сенцову, який відбуває в російському Заполяр'ї 20-річний термін за сфабрикованою справою, з кожним днем стає все гірше. У нього анемія, він пережив третій затяжний криз, схуд на 30 кілограмів, його пульс знизився до 40 ударів на хвилину і тепер він практично не може пересуватися. Четвертий може не пережити. Проте він не збирається припиняти голодування, як і раніше вимагаючи звільнення 70 українських політв'язнів із лап Кремля. Нехай навіть ціною життя, тому що в свою свободу він уже не вірить.

Після того як минулого тижня з'явилася інформація від адвоката Дмитра Дінзе про суттєве погіршення стану здоров'я Олега Сенцова, до кремлівського карлика знову звернулося світове співтовариство. ЄС і ОБСЄ закликали негайно звільнити українського режисера і забезпечити йому належне лікування. Президент Франції Емманюель Макрон під час телефонних переговорів зробив те саме. До цього були численні колективні звернення до Макрона з Меркель, щоб ті доклали всіх зусиль для того, щоб примусити Путіна згадати про міжнародне право і дати українським в'язням свободу.

Не пропустили повз вуха новину про погіршення стану здоров'я Олега Сенцова і деякі наші політики, які навипередки запропонували Кремлю обміняти себе улюблених на українського режисера. Вони прекрасно розуміли, що нічим не ризикують, бо Путіну вони абсолютно нецікаві. Як, втім, раніше не був цікавий йому і сам Олег, а також інші українці, які перебувають у російських тюрмах. Але Путін розуміє, що в'язні Кремля можуть бути прекрасною розмінною монетою, щоб із їхньою допомогою вичавити із світу те, в чому йому було відмовлено.

Втім, не факт, що Путін піде на торги. Обмін йому нецікавий, оскільки він не отримує того, чого жадає: санкції все одно не послаблять. Тому він може дозволити собі не реагувати на інформацію про стан здоров'я Олега, ігнорувати чергові заклики відпустити режисера і демонстративно нічого не робити. (Як це вже було з рішенням ЄСПЛ, який ще в кінці липня зобов'язав РФ перевести українця в лікарню ближче до Сімферополя і забезпечити належне лікування) Путін це може, тому що його репутація вже ніщо не врятує. А руку тиснути, хоч і з огидою, все одно будуть.

Багато хто побоюється, що Сенцов помре. Але у ФСВП

(Федеральна служба виконання покарань. — Прим. ред.) цинічно пообіцяли не допустити загибелі українського політв'язня. «Померти ми йому не дамо», — заявив глава цієї служби Геннадій Корнієнко. Тому що репресивній машини поки ще дуже потрібно, щоб Олег був живий і мучився. Не звикли вони до героїзму людини, яка жертвує собою заради інших.

Про помилування Сенцова попросив генсек Ради Європи Турбйорн Ягланд, уже вдруге подала прохання і мати Олега. Однак вуса путінського спікера Пескова єхидно повідомили, що звернення про помилування може розглядатися кілька місяців. Там прекрасно знають, що, за словами адвоката, після 114 днів голодування Сенцов помре.

Не хочеться говорити про смерть. Хочеться вірити в те, що і Олега, й інших в'язнів Кремля, з яких багато хто також оголосили голодування, звільнять. І не через прохання про помилування, яке апіорі змушує несправедливо засудженого визнати себе злочинцем, а тому що світ нарешті примусить Кремль до справедливості.

Але не варто забувати, що навіть якщо незабаром усім світом доб'ються звільнення лише для Сенцова, він так і залишиться в колонії. Тому що він один вимагає свободу для всіх 70 українців. Тож час не просто закликати, а діяти єдиним фронтом шляхом максимального тиску на Кремль. В іншому випадку якщо режисера не стане, над його смертю поплачуть кілька днів, лідери цивілізованих країн висловлять співчуття, його ім'ям в Україні назвуть вулиці і, можливо, представлять до нагороди. Посмертно. Однак його смерть означатиме кінець демократії і стане доказом м'якотіlosti світових лідерів стосовно путінської Росії та повної імпотенції міжнародних інституцій.

Альона ПОТАЄВА

«Владі необхідно піднести питання українських політв'язнів у ранг державної політики»

Олександра МАТВІЧУК, правозахисник, голова правління громадської організації «Центр громадянських свобод»:

«Акції Save Oleg Sentsov, які відбулися в багатьох містах світу під час ЧС-2018 з футболу, коли вся увага була прикута до Росії, продемонстрували, що звільнення Олега вимагає весь світ. Після закінчення мундіалю, особливо з огляду на стан українського режисера і те, що його життя витікає по краплині, стратегію потрібно терміново міняти.

Минулого тижня глобальна акція Save Oleg Sentsov розробила шаблон листа в АП РФ. Людина, яка направляє електронною поштою лист до Кремля, вказує, що до Путіна звертався генсек Ради Європи з клопотанням звільнити Олега з гуманітарних міркувань, а також мати Сенцова,

і що відправник підтримує ці звернення, відсилаючи і від свого імені аналогічні клопотання.

Перед тим наші колеги у Франції напередодні телефонних переговорів між Макроном і Путіним провели акцію і закликали громадян республіки відправляти відповідні звернення до свого президента.

Нашій владі в стратегічному відношенні необхідно піднести питання звільнення українських політв'язнів у ранг державної політики. З огляду на те, що на частині окупованого Донбасу і в анексованому Криму проживає близько 6 млн людей, Путіну ніщо не завадить заарештувати сотні інших українців, навіть якщо він зараз відпустить 70 політв'язнів, заради чого і голодує Олег Сенцов.

Це комплексне питання, що вимагає координації між різними органами влади. Нам уже потрібна не нота МЗС і виступ президента, а стратегія. На даний момент немає

ні її, ні координації між органами влади. 8 червня президент пообіцяв створити такий координаційний орган, проте наразі нічого не зроблено в цьому напрямку.

Ми розуміємо, що необхідно використовувати всі можливі механізми, в тому числі за допомогою доказів у міжнародних судових інстанціях конкретних порушень прав людини. Щоб на всі звинувачення Росії стосовно того, що Олег Сенцов терорист, відповідати не цитатами нашого президента, Верховної Ради і МЗС, а рішеннями ЄСПЛ та інших міжнародних інстанцій.

З огляду на те, що РФ зневажає міжнародне право, легко передбачити, що рішення по українським політв'язням не виконуватимуться. Проте подавати позови потрібно, це дуже важливо для фіксації юридичного сенсу того, що відбувається. Однак також потрібно розуміти, що права робота без інших дій просто не спрацює».

«Парламент повинен прийняти закон про захищених осіб»

Марія ТОМАК, правозахисник, координатор «Медійної ініціативи за права людини»:

«Не будучи учасником переговорного процесу, можливо, видається наївною. Однак думаю, що у випадку з Олегом Сенцовим потрібно було б знайти переговорника, як це вдалося зробити Меджлісу кримськотатарського народу в ситуації зі звільненням двох заступників голови Меджлісу — Ільмі Умерова та Ахтема Чийгоза. Переговори про них вів особисто президент Туреччини, який хоч і не є для своєї країни ідеалом захисту прав людини, але в цьому випадку був на висоті. Мені здається, що залучення третьої сторони в якості переговорника — єдиний варіант для звільнення українців. Чи достатньо зусиль прикладає

для цього наше керівництво? Відповідь проста: якщо Сенцов досі сидить, значить ні.

Коли ми говоримо про недостатність дій з боку міжнародного співтовариства, виникає запитання: а чи достатньо для цього робить Україна, запрошуючи наших зарубіжних партнерів до питання звільнення в'язнів Кремля? І звання нашого президента — залучити впливових фігур, які безпосередньо можуть говорити з Путіним.

До проблеми українських бранців, незаконно утримуваних Росією, треба підходити комплексно. І необхідний мінімум, що повинен зробити парламент, — прийняти закон про захищених осіб. Адже на даний момент в українському законодавстві немає нормативного акта, який давав би правовий статус і заручникам в ОРДЛО, і військовополоненим, і політичним в'язням,

яких утримують у Росії. Багато в чому становище політв'язнів, заручників і військовополонених відрізняється, проте всі вони жертви російської агресії. У Раді знаходиться чотири законопроекти, однак ми також на розгляд депутатів пропонуємо і свій, в якому скрупульозно прописано багато моментів. Сподіваюся, восени, якщо на те буде політична воля, цей закон ухвалить.

Також необхідно задовольнити вимогу, яку було озвучено рідними в'язнів, але яка досі залишалася без реакції. А саме — призначення уповноваженого в переговорному процесі по тих українцях, яких незаконно утримують в анексованому Криму і на території РФ. Адже їхні долі не обговорюються в рамках Мінського процесу, там говорять тільки про заручників і військовополонених на Донбасі».

Можливість закриття залізничного пасажирського сполучення між Україною і РФ на п'ятому році війни, анонсована міністром інфраструктури Омеляном, викликала справжню вибухову хвилю. Експерти навперебій заговорили про економічні збитки від реалізації подібного рішення, інші почали перейматися незручностями співгромадян. До хору противників приєдналися і деякі народні депутати з провладної коаліції. У результаті, судячи з усього, ця ідея, як і в попередні роки, просто не буде реалізована. Втім, чи така вже вона погана?

Крива колія сполучення з РФ

Нагадаємо, Омелян і в 2017-му говорив про необхідність припинити рух поїздів між Україною та Росією. У нинішньому році міністр заявив про те, що вантажних перевезень його ініціатива, у разі схвалення її Кабміном і парламентом, не торкнеться. Тобто червоне світло буде виключно пасажирським потягам.

В «Укрзалізниці» кажуть, що готові до такого повороту подій. Тим більше що, згідно з даними прес-служби компанії, з кожним роком кількість пасажирів, які вирушають до Росії, скорочується. У 2017-му в РФ їздили 0,9 млн українців — це більш ніж уп'ятеро менше, ніж 2013 року. І тенденція до зниження пасажиропотоку зберігається. Так, за шість місяців поточного року в Росії побували 358,9 тис. українців, що на 11,1% менше, ніж за аналогічний період минулого.

При цьому збитків компанії не уникнути. Потяг Київ

— Москва в першому півріччі 2018-го приніс 63 млн грн прибутку, Львів — Москва — 38 млн. Всього ж «Укрзалізниця» від курсування поїздів до РФ отримала 177,58 млн грн. Якщо ж ці маршрути скасують, зрозуміло, що компанія недоотримає досить привабливу суму.

З огляду на те, що в минулому році, згідно з даними

залізничне — залишаться автобуси і маршрутки. Якщо обріжуть всі шляхи, добиратимуться до Білорусі, щоб звідти їхати в Росію...

І, на жаль, цей потік не зупиниться, поки кожна людина не зрозуміє, що їде в стан ворога і що рано чи пізно його за безпідставними обвинуваченнями в тероризмі запропорять за ґрати. Але що тоді?

Навіть коли агресор відповзе на свою територію, імперські амбіції і претензії до України все одно залишаться. Деякий період часу Росія знову заколисуватиме солодкими промовами про економічну доцільність, про братерство і необхідність жити дружно, а потім знову вдарить по нашій країні. Так було, є і, на жаль, буде завжди.

в новітній історії — 26 років. Часу було достатньо. А на вкрадені з бюджету гроші можна було не тільки колії змінити, але й потужну армію озброїти, стіну нарешті побудувати і багато іншого. У нас повинна бути далекоглядна стратегія», — уточнила Ганна Маляр, додавши, що справжня мета українських чиновників в анонсуванні припинення залізничного сполучення їй невідома.

Ідея переходу на європейську ширину колії, безумовно, чудова. Але, на жаль, у нашій країні її практично неможливо реалізувати. Адже навіть якщо політики зважаться на подібні заходи, то виключно з метою набивання власних кишень. А це, вибачте, не мільйони, а мільярди, причому доларів. Тому було б раціональніше просто розібрати залізничне полотно на підходах до РФ. Утім, ці заходи повинні стати одними із багатьох. Тоді насамперед необхідно визнати, що в Україні йде війна. Після цього розірвати дипломатичні і торгово-економічні відносини. Тому що не можна одночасно засуджувати російську агресію і закуповувати у РФ те ж вугіллячко.

Політолог Олександр Мусієнко у себе в «Фейсбуці» зазначає, що будь-які зв'язки і контакти з державою-агресором необхідно обмежити. «Ті, хто розповідає про родичів, гроші, заробіток і так далі, повинні пояснити це пораненим бійцям, рідним загиблих військових і тим, хто сьогодні в окопах. Коли говорять, що не можна вводити санкції проти звичайних громадян РФ, то варто врахувати, що Путіна президентом вибрала значна частина цих громадян, та й запит на імперський загарницький курс держави формують ті ж самі громадяни», — підсумував він.

Антоніна МИРОШНИЧЕНКО

З КОЖНИМ РОКОМ КІЛЬКІСТЬ ПАСАЖИРІВ, ЯКІ ВИРУШАЮТЬ ДО РОСІЇ, СКОРОЧУЄТЬСЯ. У 2017-МУ В РФ ЇЗДИЛИ 0,9 МЛН УКРАЇНЦІВ — ЦЕ БІЛЬШ НІЖ УП'ЯТЕРО МЕНШЕ, НІЖ 2013 РОКУ. І ТЕНДЕНЦІЯ ДО ЗНИЖЕННЯ ПАСАЖИРОПОТОКУ ЗБЕРІГАЄТЬСЯ

Держстату, країну-агресора відвідало 4,3 млн українців, слід визнати, що навіть у разі припинення пасажирських залізничних перевезень до РФ люди не перестануть туди їздити. У 2015-му заборонили авіасполучення — пасажирів пересіли на поїзди. Закриють

Тоді вже ні він, ні його родичі не згадуватимуть про нібито братні народи, а почнуть апелювати до України, щоб опинитися на волі. Однак скільки чекати такого прозріння в країні, в якій п'ятий рік йде війна? На жаль, не один десяток років.

Тому варто всерйоз, а не заради отримання політичних бонусів, задуматися над припиненням будь-якого виду сполучення з Росією. За словами експерта-кримінолога, юриста Ганни Маляр, кроки до віддалення від країни-агресора заслуговують на підтримку. Але робити це потрібно красиво, грамотно і капітально.

«Наприклад, не потрібно забороняти поїзди до столиці Мордора, краще наблизити наші колії до європейських стандартів. Йдеться про ширину. Тоді переміщення само собою ускладниться, але головне — це унеможливить миттєве пересування військової техніки і людей залізницею», — написала вона на своїй сторінці в «Фейсбуці», додавши, що подібні заходи були б виправдані, якби переслідувалася як основна мета безпека держави.

За її словами, перехід на ширину колії, як в ЄС, хоч і витратний, проте це була б євроінтеграція в дії, в практичних і зрозумілих кроках.

«Чи є хоч якісь шанси, що загроза від РФ зникне? Ні. Тому потрібно зміцнювати безпеку. Війна вже чотири роки триває, а загроза війни

КОНТЕКСТ

Сергій ЄВТУШОК: «Влада вже давно повинна була припинити залізничне сполучення з РФ»

Припинення залізничного сполучення з РФ є правильним кроком у контексті міжнародного характеру санкційного тиску на країну-агресора.

Про це заявив народний депутат від «Батьківщини» Сергій Євтушок в ефірі телеканалу NewsOne.

Парламентарій нагадав, що міністерство оголосило про повну зупинку повітряного сполучення з РФ із 25 жовтня 2015 року.

У той же час, вважає Сергій Євтушок, у системі координат міжнародних санкцій відносно Росії у контексті транспортної блокади не варто обмежуватися лише залізницею.

«Це повинно відбуватися комплексно: і авіасполучення, і залізничне, і автобусне. До того ж українська влада вже давно повинна була це зробити. Потрібна була низка

заходів, ініційованих РНБО щодо держави-агресора. Але такого не відбувалося...» — переконаний він.

Народний депутат від «Батьківщини» також звернув увагу, що подібні дії — це один із механізмів спільного з міжнародними партнерами тиску на РФ для припинення російської агресії.

Сергій Євтушок обурений тим, що за попередній рік импорт в Україну з Росії збільшився на 40%, а з ЄС тільки на 23%.

За його словами, така політика торгівлі з РФ не сприяє припиненню агресії проти України, а лише стимулює російську економіку.

КОНТЕКСТ

**Юлія ТИМОШЕНКО:
«Корупція
під час війни —
це мародерство»**

Україна щорічно втрачає від контрабанди і корупції на митниці 5 млрд доларів. Ця сума перевищує всі міжнародні кредити, які надають нашій країні.

Про це повідомила Юлія Тимошенко на своїй сторінці у «Фейсбуці», посилаючись на дані німецької газети Süddeutsche Zeitung.

«Це не просто абстрактне число з дев'ятьма нулями. Це — пенсії, зарплати, недобудовані лікарні і школи», — обурилася вона.

Лідер партії «Батьківщина» зазначила, що митниця існує для того, щоб через неї спрямовувати кошти до державного бюджету.

«У нас чомусь навпаки: через митницю гроші виводять в умовах війни, яка ведеться сьогодні проти України, я прирівняла б корупцію на митниці до військового злочину. Тому що це, по суті, мародерство і вимагання», — заявила Юлія Тимошенко.

Керівник фракції також нагадала, що в 2005 році, коли вона очолювала уряд, однією з перших найбільших акцій стала програма «Контрабанді — СТОП!»

«Тоді кожна копійка з митниці йшла до бюджету. Сьогодні складається враження, що хтось реалізує програму «Контрабанді — welcome!» Всі розмови про необхідність боротьби зі зловживаннями на митниці зводяться в кінцевому підсумку до того, хто буде особисто зловживати. Про боротьбу з цим ганебним явищем питання взагалі не стоїть», — зазначила Тимошенко.

Крім того, лідер партії нагадала, що один із творців так званого «сінгапурського дива», экс-прем'єр-міністр, экс-міністр-ментор Сінгапуру Лі Куан Ю, відповідаючи на запитання про методи, завдяки яким вдалося викоринити корупцію в країні, сказав: «Почніть з того, що посадить трьох своїх друзів. Ви точно знаєте за що, і вони знають за що».

«У нас реалізація такого методу навряд чи можлива, адже українському президенту довелося б посадити всіх своїх друзів. Бо всі «при ділі». А потім ще й самому долучитися до цієї компанії і «закритися» зсередини. Корупція в Україні сьогодні стала формою правління і державного устрою», — підкреслила політик.

Юлія Тимошенко переконана, що зараз потрібно боротися не з абстрактною корупцією, а з конкретними корупціонерами.

«Корупція — не стихійне лихо. Корупцію роблять конкретні люди, прізвища яких відомі! Якщо послухати владу, то у нас дивовижна країна: корупція — є, а ось корупціонерів — немає!» — сказала вона, додавши, що для боротьби з корупцією і контрабандою потрібна політична воля і хоч трохи гідності та поваги до власної країни.

**КОНТРАБАНДА:
МИТНИЦЯ ДАЄ «ДОБРО»**

з початку року. Водночас Мінфін на внутрішньому ринку позичив понад 10 млрд грн.

«Адже якщо успіхи в боротьбі з контрабандою дійсно були, то не потрібно було б виводити гроші з НБУ і виходити на внутрішній ринок позики з унікальним за величиною обсягом ОВДП, які були продані», — пояснив він «ВВ».

Експерти схиляються до думки, що запропонована командою Гройсмана програма більше нагадує піар-дії, які не зашкодять існуючим схемам.

За словами Юрія Гаврилечка, єдиним прем'єр-міністром України, який показав реальні успіхи в боротьбі з контрабандою, була Юлія Тимошенко.

«Завдяки реалізації її програми «Контрабанді — СТОП!», яка містила і зміну адміністративних процедур, митні надходження збільшилися в рази. Втім, сумніваюся, що подібні напрацювання допоможуть зараз, адже якість персоналу за 10 років погіршилась. Будь-якому прем'єру, який прийде після Гройсмана, доведеться працювати над зміною законодавчої і нормативно-правової бази і потім її впроваджувати», — зазначив експерт, додавши, що основним двигуном контрабанди є держслужбовці. Тому коли прем'єр або глава фіскальної служби говорять про боротьбу з потоками, вони розписуються у власній некомпетентності або ж зізнаються в тому, що вони їх і очолюють.

Олексій Куц додав, що уряду не потрібні прості та ефективні рішення, як, наприклад, синхронізація даних української ДФС з інформацією від митниць країн — торговельних партнерів України з подальшим суворим покаранням керівників регіональних митниць у разі, якщо невідповідність перевищує 1%.

Адже, згідно з дослідженням, яке проводилося в 2011 році і яке порівнювало показники нашої та інших митних служб, українські дані відрізнялися орієнтовно на 20%, що в грошовому еквіваленті означає симпатичну суму в 15 млрд доларів.

«Найбільша різниця в даних була зафіксована з Китаєм. Митні органи Піднебесної показали експорту на 40%

більше, ніж українці. По ЄС ця різниця склала 25%, по США — 15%, по країнах СНД — 10%. Однак на пострадянському просторі такі низькі дані не тому, що там стоять більш сумлінні митники, а в зв'язку з відмінною синхронізацією своїх показників із даними фіскалів із цих держав», — розповів Олексій Куц.

Він додав, що у нас з 2017 року діє мораторій на вивезення лісу-кругляка, а за даними європейських статистичних відомств, в ЄС з України в 2017-му вивезено 500 тисяч тонн лісу. Аналогічна історія і з сигаретами. За європейськими даними, в ЄС заходить сигарет у 5-7 разів більше, ніж за українською інформацією.

«Подібні звіти свідчать про те, що в Києві є багато зацікавлених осіб, які хочуть кришувати митні потоки», — підкреслив експерт.

Олексій Куц також зазначив, що українська корупція спирається на людський фактор. Тому Україні потрібно йти шляхом ЄС, де 90% контактів між імпортером, експортером і митним інспектором відбувається дистанційно. Тому було б логічно створити єдине електронне митне вікно з метою мінімізації прямого спілкування експортера та імпортера з інспектором.

Юрій Гаврилечко впевнений, що причини процвітання контрабанди — суто економічні. І для її викоринення потрібно, щоб ціни всередині країни були приблизно рівні вартості аналогічних товарів за кордоном. При цьому слід знизити акцизи і митні збори «в суворій відповідності з узятими на себе зобов'язаннями, прописаними в Угоді про Асоціацію з ЄС і зону вільної торгівлі з ЄС».

Олексій Куц підкреслив, що контрабанда, так само як і корупція, існує в усьому світі. Однак у розвинених країнах вона має соціально безпечний рівень, у нас же він соціально небезпечний. Тобто становить загрозу як для економіки, так і для формування держбюджету. «Тому основне завдання України — знизити рівень контрабанди на митниці з нинішніх 20-30% до 2-3%. До цього можна прийти або дуже швидко, або ніколи. Зниження рівня корупції можливе при повній зміні митної системи в країні і наявності політичної волі для демонтажу вертикальної системи корупції», — підсумував він.

Олена САФОНОВА

**УКРАЇНІ ПОТРІБНО ЙТИ ШЛЯХОМ ЄС,
ДЕ 90% КОНТАКТІВ МІЖ ІМПОРТЕРОМ, ЕКСПОРТЕРОМ
І МИТНИМ ІНСПЕКТОРОМ ВІДБУВАЄТЬСЯ ДИСТАНЦІЙНО**

Передплатні індекси:
23115 (рос.), 49450 (укр.)

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

5

Нещодавно «Фейсбук» оголосив про те, що розкрив операцію впливу, що тривала 17 місяців і була спрямована на те, щоб посягти політичні розбіжності в соціальній мережі. Через два дні керівники спецслужб заявили в Білому домі про те, що Росія проводить повсюдну кампанію з підризу демократії та здійснення впливу на проміжні вибори, які відбудуться цього року. У сукупності ці заяви не залишають сумнівів у тому, що політичний наступ російського президента Володимира Путіна на США триває і не слабшає.

У зв'язку з цим адміністрація Трампа і конгрес повинні задати суттєве запитання: як ми можемо зупинити Путіна? Знайти відповідь необхідно, тому що всі ті дії, які Вашингтон робив до сьогоднішнього дня, не дали результату.

Зупинити Путіна вкрай важливо, причому не тільки заради захисту американської демократії від російського втручання, а ще й тому, що ми повинні подати більш потужний, здатний настрахати сигнал для Китаю, Ірану та Північної Кореї. Потенційному агресору треба показати, що за свій напад йому доведеться розплачуватися. Зокрема, Китай, що володіє більшими, ніж у Росії, ресурсами для ослаблення нашої демократії, повинен знати, що Сполучені Штати реагуюватимуть на будь-які його дії, змушуючи платити високу ціну.

Американська відповідь Росії поки неефективна, тому що Вашингтон завдає удари тільки по організаціях та особах, що реально беруть участь у російських інформаційних війнах. Після виборів 2016 року США ввели санкції як мінімум проти 10 російських організацій і щонайменше проти 23 осіб. Оскільки ці санкції не чинили серйозного впливу на російську економіку в цілому,

політичні наслідки для Путіна були незначними.

Сполученим Штатам треба зробити ось що. У плані самозахисту вони зобов'язані гарантувати безпеку національної виборчої системи, і особливо того програмного забезпечення, в якому міститься інформація про зареєстрованих виборців. Кожен електронний бюлетень повинен мати паперову копію, яку в разі потреби можна використовувати для звірки результатів голосування. Потрібні нові правила і система їхнього виконання, щоб заборонити доступ іноземних грошей до американських виборів. Федеральна влада повинна працювати з виборчими штабами, зміцнюючи захищеність техніки і мереж, якими ті користуються. І нарешті, необхідна тісніша координація всіх гілок влади з метою захисту американських виборів. Мабуть, до-

могтися цього найкращим чином можна, створивши центр гібридних загроз за об'ємом і подобою Національного контртерористичного центру.

У конгрес представлено кілька законопроектів, які користуються підтримкою обох партій. Вони допоможуть законодавчо закріпити більшу частину пропонуваніх змін і забезпечать їхнє фінансування. Однак ці законопроекти заморожені через ту вузькопартійну упередженість, яку породжує це питання.

Якими ж повинні бути санкції? Хорошим початком

може стати запропонований 2 серпня сенатський законопроект, підтриманий обома партіями. Треба заборонити будь-які угоди, що стосуються російських енергетичних проектів, а також покупку російських державних боргових зобов'язань нових випусків. Вашингтон повинен закликати союзників приєднатися до цих зусиль.

Путін боїться одного. Він боїться, що коли-небудь російський середній клас повстане, нарешті, проти його режиму і вийде на вулиці, вимагаючи змін. Так було в Тунісі, в Каїрі, інших містах

Близького Сходу і Північної Африки в період з 2010 по 2012 роки. Так сталося чотири роки тому в Києві, де українці скинули віддану Москві владу, викликавши величезну стурбованість у Путіна. Санкції, що б'ють по серцю російської економіки і підсилюють ризики заворушень за участю середнього класу, змусять Путіна задуматися.

Якщо ми не захистимо максимально нашу націю, якщо ми не змусимо серйозно поплатитися тих, хто нападає на нашу демократію, історія розцінить це як серйозне ухилення від відповідальності. Відмінний перший крок на минулому тижні зробили керівники спецслужб, які виступили із заявами в Білому домі. Тепер терміново необхідні й інші кроки, більш дієві і переконливі.

Майкл МОРЕЛЛ

The Washington Post, США
(Матеріал публікується зі скороченнями)

СПОЛУЧЕНІ ШТАТИ В ПЛАНІ САМОЗАХИСТУ ЗОБОВ'ЯЗАНІ ГАРАНТУВАТИ БЕЗПЕКУ ТОГО ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, В ЯКОМУ МІСТИТЬСЯ ІНФОРМАЦІЯ ПРО ЗАРЕЄСТРОВАНІХ ВИБОРЦІВ. КОЖЕН ЕЛЕКТРОННИЙ БЮЛЕТЕНЬ ПОВИНЕН МАТИ ПАПЕРОВУ КОПІЮ, ЯКУ В РАЗІ ПОТРЕБИ МОЖНА ВИКОРИСТОВУВАТИ ДЛЯ ЗВІРКИ РЕЗУЛЬТАТІВ ГОЛОСУВАННЯ

Про отруєння в Солсбері і відповідальність Росії

Атака в Солсбері із застосуванням нервово-паралітичної отруйної речовини може зажадати нової пари жертв. І це вже не люди. Ці жертви — зі сфери політики. Першою є російсько-британські відносини, які і без того були погані, а тепер ще більше погіршаться через очікуване прохання Лондона про екстрадицію. У цьому проханні зазначені імена двох росіян, яких підозрюють у здійсненні атаки в Солсбері. Друга жертва — міжнародна репутація Росії, по якій завдасть удару слідство, і неминуха відмова РФ і її пропагандистської машини екстрадувати своїх громадян.

Повідомляється, що прохання про екстрадицію є результатом тривалого, копіткого та небезпечного розслідування, в якому беруть участь сотні поліцейських і контррозвідників. Ці люди говорять, що по шматочках зібрали інформацію про переміщення двох підозрюваних із Росії з моменту їхнього приїзду до Сполученого Королівства до вибуття з країни.

Слідство вважає, що «Новачок» розпорошили або намазали на дверну ручку в будинку Скрипалів, і до неї доторкнулися обидва. Слідчі вважають, що ємність із отруйною речовиною кинули десь у Солсбері й її підібрав Роулі, який передав пляшку Стерджесс. Їм відомо, кого треба притягти до відповідаль-

ності за скоєні злочини. У проханні про екстрадицію вказані імена підозрюваних.

У звичайних обставинах це був би знаменний і заспокійливий момент у процесі залучення до суду передбачуваних злочинців, які залишили країну, здійснивши свої злочини. Але цей злочин уособлює битву між владою сили і владою закону. Є підозра, що замовлення надійшло з надр російського державного апарату, а саме зі служби військової розвідки ГРУ, де служив у званні полковника Скрипаль, якого завербувала британська МІ6. Якщо це так, то цей випадок можна назвати обурливим актом беззаконня і ворожості.

Швидше за все, Росія відмахнеться від цього прохання зі знайомою всім сумішшю презирства і ображеної гідності. Так російське посольство в Лондоні все ще критикувало процес ведення розслідування в Солсбері, заявляючи, що ця справа суперечить цивілізованому дипломатичним відносинам між державами, звинувачуючи Британію в спробах приховати правду і стверджуючи, що зараз на кону міжнародна репутація самого Сполученого Королівства. Слід очікувати, що незабаром з'являться нові зловмисні спотворення правди.

Обурення в цій справі недостатньо. У світі деструктивних фейкових новин, де Росія бере активну участь, ці безсовісні російські звинувачення будуть всіляко тиражувати і переробляти. Навіть у Британії є люди, котрі з недовірою ставляться до офіційних заяв і вірять спростуванням Росії. Інші питатимуть, чи існує в цих спростуваннях якась частка правди. Деякі політики, навіть британські, ховатимуться за найменшою невизначеністю і заявами про недоведеність

усіх фактів. Ось чому британській владі винятково важливо зробити все можливе для максимально-го розкриття і роз'яснення фактів, не кричачи при цьому без потреби за пріоритетами національної безпеки.

Коли в 2006 році в Лондоні вбили Олександра Литвиненка, російська реакція була такою ж зневажливою, як і в справі Скрипалів. Єдина ефективна відповідь тоді полягала у демонстрації якісних доказів судового розслідування. Саме так і сталося в справі Литвиненка. У 2015-2016 роках відставний суддя високого суду провів розслідування. Але воно закінчилося на вісім із гаком років. Цього разу така затримка стане непростачкою. У солсберійській справі йде битва за справедливість, і її треба виграти. Але ще там йде битва за правду, і в ній теж потрібно перемогти.

The Guardian, Великобританія
(Матеріал публікується зі скороченнями)

Туреччина — прекрасна країна для відпочинку. Природа надихає, колорит полонить, а солодощі змушують забути про талію. Ну і як же без моря — тут їх цілих чотири! Словом, вибирай на свій смак. Утім, у цьому році для багатьох туристів подорож видалася не такою легкою. Один великий туроператор конкретно влип, зв'язавшись із парою ненадійних авіакомпаній. І людям доводилося цілодобово сидіти в аеропорту, чекаючи посадки. Крім того, вартість відпочинку помітно підскочила...

ЗОЛОТІ ТУРИ

У 2016 році Туреччина була закритою для жителів РФ. Тільки рідкісні російські птіці долітали на перекладних до цієї курортної країни, і то напівперелякані. 2017-го, коли чартерне сполучення було відновлено, громадяни Росії знову ринулися до Туреччини. Але в нинішньому році вони просто немов з ланцюга зірвалися і масово кинулися долучатися до тамтешнього all inclusive. Щось не приваблюють їх ні Сочі, ні Геленджик, ні навіть наш Крим. І міст не допоміг...

У головному управлінні з питань міграції МВС Туреччини повідомили, що тільки за півроку країну відвідали 2,375 млн росіян. Такий небачений попит підштовхнув турецьких готельєрів і туроператорів до однієї простої речі — підвищити вартість турів. При цьому іноді різниця з минулим роком за вартістю одного і того ж готелю, в один і той же час і на однаковий термін може становити до 200-300 доларів.

До слова, минулого тижня турецька ліра рекордно подешевшала до американського долара на тлі загострення дипломатичних відносин між Туреччиною і США. 1 серпня американське міністерство фінансів запровадило санкції проти міністра юстиції Туреччини і глави турецького МВС у рамках глобального списку

Магнітського. У США відзначили, що ці посадові особи працюють у держорганізаціях, які відповідальні за серйозні порушення прав людини в країні. Якщо тенденція триватиме, то вартість турів напевно ще зросте.

БЕЗЦІННИЙ СУВЕНІР

В усьому іншому ж у Туреччині все стабільно. Місцеві, як і раніше, за час курортного се-

(а в серпні температура іноді наближається до сорока градусів). Детально розповідають про місцеві визначні пам'ятки і найкращі магазини. Є ж і такі, хто готовий про щось промовчати, щось прикрасити, тільки б спокусити туриста екскурсією. Бажано дороговартісною. Наприклад, продаючи одну денну екскурсію до Стамбула (вартість становить близько 220 доларів), переконують, що це зовсім не втомливо, ніякої

брати квитки на рейс до аеропорту Ататюрк в європейській частині. І тут навіть за умов вічних стамбульських пробок із віконця автобуса можна побачити набагато більше цікавого.

Далі, навіть якщо ви взагалі не виходитимете за територію готелю, вам все одно доведеться спілкуватися з місцевими продавцями. Вони методично курсують по пляжу від лежачка до лежачка і значу-

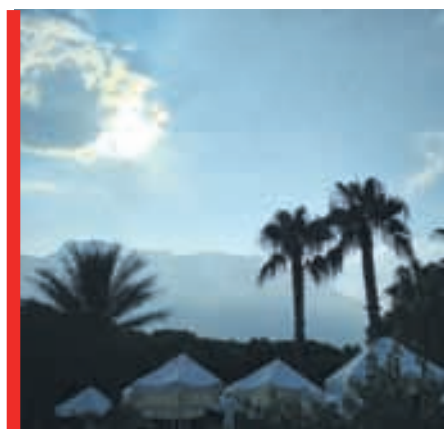
До речі, і туроператори пропонують гостям міні-шопінг-тури. Абсолютно безкоштовно вас відвезуть у торговий центр, де ви зможете купити все, що душі завгодно. Ось тільки вам не скажуть про те, що магазин цей спеціальний, із яким у самого туроператора теплі фінансові відносини. І що ціни в ньому на пахлаву-луккум і інші традиційні сувеніри на порядок вище, ніж у будь-якому сусідньому магазинчику.

Насправді головне, що потрібно зробити в Туреччині, — це абстрагуватися. Від можливо хамуватого або ледачого персоналу, від продавців, від гідів. Ви нікому і нічого не винні. Навіть чайові, якщо у вашому номері прибирають погано. Потрібно просто насолоджуватися тим, за чим ви приїхали, — морем, горами, повітрям. У Туреччині прекрасні світанки! Враження та спогади — безцінний сувенір. А рушники, текстиль, шкіра — все це є і у нас і не за туристичними цінами.

Насолоджуйтеся, відпустка занадто коротка для того, щоб витратити її на непотрібний шопінг. Та й коли ви абстрагуєтесь і почнете отримувати задоволення від відпочинку, вас уже ніхто не зможе обдурити.

Марія АНІНА.
Фото автора

ТУРЕЦЬКІ СВІТАНКИ ЦІННІШІ ЗА ШОПІНГ

ВРАЖЕННЯ ТА СПОГАДИ — БЕЗЦІННИЙ СУВЕНІР. РУШНИКИ, ТЕКСТИЛЬ, ШКІРА — ВСЕ ЦЕ Є І У НАС І НЕ ЗА ТУРИСТИЧНИМИ ЦІНАМИ. НАСОЛОДЖУЙТЕСЬ, ВІДПУСТКА ЗАНАДТО КОРОТКА ДЛЯ ТОГО, ЩОБ ВИТРАЧАТИ ЇЇ НА НЕПОТРІБНИЙ ШОПІНГ. ТА Й КОЛИ ВИ АБСТРАГУЄТЕСЬ І ПОЧНЕТЕ ОТРИМУВАТИ ЗАДОВОЛЕННЯ ВІД ВІДПОЧИНКУ, ВАС УЖЕ НІХТО НЕ ЗМОЖЕ ОБДУРИТИ

зону (в середньому триває вісім місяців) намагаються вичавити з туристів якомога більше коштів.

На самому початку відпочинку готельні гіді норовлять впарити своїм гостям побільше екскурсій. Трапляються, звичайно, і порядні, які, пояснивши всі за і проти, відверто кажуть, куди варто їхати, а де ви від спеки можете померти

реєстрації в аеропорту не треба, ніякого очікування літака не буде. Просто сів і полетів... Ну і що літак із екскурсантами приземляється в аеропорту Сабіха Гьокчен в азіатській частині Стамбула, з якої їхати до європейської частини три години серед заторів, — це тільки для того, щоб подивитися все місто. Замовчуючи, що це просто дешевше, ніж

йомляться з гостями, пропонуючи купити «шкіру-хутро». Вмовляти вони вміють: вам у зручний час нададуть авто з кондиціонером і відвезуть безпосередньо в магазин, пообіцявши «не здавати в рабство», якщо ви нічого не купите. Але все ж з дуже високою ймовірністю переконають придбати хоч щось, навіть абсолютно непотрібне.

У 2015 році на великі екрани вийшла картина «Місія нездійсненна. Плем'я ізгоїв». У цьому суперекшні Том Круз, який грав головну роль, виконав, напевно, найкрутіший трюк в історії кіно — завис під час зльоту на крилі військового літака А-400. Для того щоб кадри вразили глядача, відзняли вісім дублів! Це було неймовірно. А ще Крузу довелося затримувати подих під водою на кілька хвилин. Для цього актор пройшов курси фрідайвінга, який вважається одним із найнебезпечніших видів спорту. Втім, у новій серії «Місія нездійсненна. Фоллаут», що вийшла у прокат нещодавно, безстрашний голлівудський суперстар здивував глядачів не менше.

У шостій за рахунком «Місії» перед Ітаном Хантом (Том Круз) і його командою — Лютером Стікеллом (Вінг Реймс) і Бенжі Данном (Саймон Пегг) — стояло дуже серйозне завдання: перехопити три плутонієві серцевини для портативних бомб. Але головний герой зазнав невдачі. (А як же інакше? Адже тоді фільм закінчився б на самому початку!) І тепер Ханту потрібно буде виправляти помилку. Але от невдача: до нього прикріпили надокучливого цереушника Августа Уолкера (Генрі Кавілл). Він раз у раз норовить підставити Ітана. Чи вийде у нього це? Чи зможе головний герой виконати свою місію? Про це ви дізнаєтесь тільки подивившись фільм до самого кінця. Хоча, завігаючи вперед, можна прогнозувати, що хепі-енду точно бути. Це ж «Місія»!..

Насправді в цьому кіно просто приголомшливий акторський склад. Окрім уже згаданих зірок у кіно зіграли: Ребекка Фергюсон (агент британської розвідки Льза Фаус), Шон Харріс (Соломон Лейн), Ванесса Кірбі (Біла вдова), Алек Болдвін (керівник заgonу

«Місія нездійсненна» Алан Хенлі, Мішель Монаган (Джулія Хант), Анджела Бассетт (директор ЦРУ Еріка Слоун).

Але все ж головним у цьому фільмі завжди був і буде саме Том Круз. Навіть не віриться, що акторові виповнилося 56 років. Здається, ніби він молодшає від «Місії» до «Місії».

Але справа, звичайно ж, не в зовнішності. Найбільш приголомшливе те, що Круз практично всі трюки у фільмі виконує

МІСІЯ ЗДІЙСНЕННА: Круз — не боягуз

неушкодженим: під час зйомок однієї з сцен він зламав ногу, стрибаючи з даху на дах. Тож робочий процес довелося призупинити. Але після одужання цей воістину супермен знову кинувся в бій.

Якось журналісти запитали Круза, навіщо він весь час ризикує своїм життям. Актор

гії)... Але все ж найбільш захоплюючі сцени були зняті саме в столиці Франції. Перегони, в яких взяв участь Том Круз, просто феєричні. При цьому у глядача складається чітке відчуття присутності на місці дії. Іноді в унісон Крузу навіть хочеться ухилитися від переслідувачів.

можна ні на секундочку, інакше можеш пропустити щось цікаве.

Крім того, головного героя весь час ставлять перед страшним вибором, який, по суті, не має сенсу: хтось все одно повинен померти (цей прийом тримає глядача в постійній напрузі). Але Ітан Хант щораз знаходить абсолютно несподіваний вихід із ситуації. Режисер і сценарист Крістофер Маккуоррі попрацював на славу, щоб зробити цей екшн дійсно захоплюючим.

Багато хто скаже, що фільм дещо грішить нереалістичністю. Але насправді це просто фішка франшизи. Та й чому Бонду можна, а Ханту не можна? Головний персонаж «Місії» не менш крутий, ніж агент 007...

Насправді дуже складно уявити собі, як тепер сценаристи наступної частини про Джеймса Бонда дивуватимуть глядача... Після останньої «Місії» це здається неможливим.

«МІСІЯ НЕЗДІЙСНЕННА. ФОЛЛАУТ» — БЕЗ СУМНІВУ, НАЙКРАЩА СЕРІЯ ФРАНШИЗИ. СЮЖЕТ ЗАКРУЧЕНИЙ ДУЖЕ ХВАЦЬКО. КАРТИНА НАСТІЛЬКИ ДИНАМІЧНА, ЩО НІКОЛИ ПЕРЕВЕСТИ ДУХ...

самостійно! Він терпіти не може «зелені екрани» і комп'ютерну графіку, та й каскадерам не хоче довіряти свою роботу. Так, за рік до зйомок стрічки актор почав активні тренування. Він навіть навчився пілотувати вертоліт, щоб фінальна сцена картини виглядала максимально реалістично і ефектно.

Втім, цього разу Крузу не вдалося залишитися цілим і

відповів: «Тому що я хочу вас усіх розважити!» І це у нього виходить. «Місія нездійсненна. Фоллаут» — дійсно головний кіноатракціон року!

До речі, в подібного роду муві дуже важливу роль грає географія: творці фільму переносять дію в різні країни. Цього разу вибір припав на Берлін, Лондон, Париж, Кашмір (хоча в реальності знімали в Норве-

До слова, для того щоб відзняти матеріал у Парижі, знадобилося тридцять шість днів. А допомагали голлівудським чарівникам триста п'ятдесят французьких фахівців.

«Місія нездійсненна. Фоллаут» — без сумніву, найкраща серія франшизи. Сюжет закручений дуже хвацько. Картина настільки динамічна, що ніколи перевести дух. Відволіктися не

«Мілина», «Щелепи», «Глибоке синє море», «Заклинателька акул» — ці фільми свого часу страшенно налякали глядачів. Хіба можна не відчувати жах, коли нам раз у раз показують, як кровожерливі акули-вбивці намагаються зжувати кого-небудь? Насправді скільки б не знімали подібних фільмів, попит буде на них завжди: глядачеві подобається боятися, коли йому самому нічого не загрожує.

«Мег»: їсти подано

Ймовірно, тому і з'явилася ще одна страшилка про акул — стрічка під назвою «Мег». І що в ній особливого, запитаєте ви. У плані сюжету, звичайно ж, нічого нового ми не побачимо. Але фішка в тому, що головну роль зіграв Джейсон Стейтем.

Отже, фільм знятий за мотивами книги Стіва Альтена «Мегалодон: Жах з глибини» (1997). Насправді вийти в прокат картина повинна була ще в 2006 році! Тоді права належали компанії New Line. Кінобоси вирішили вкласти в проєкт \$80 мільйонів. Під час Каннського кінофестивалю 2005 року представники компанії пропонували фільм іноземним дистриб'юторам. Художники і фахівці з візуальних ефектів навіть макет акул розробили. Але незабаром продюсери зрозуміли, що бюджет муві має бути в кілька разів більшим, поскупилися і згор-

нули роботу. Пізніше права на екранізацію перейшли до Warner Bros. І робота над проєктом відновилася.

Згідно із сюжетом, група дослідників припускає, що на дні Маріанської западини існує невідома досі екосистема. Вчені відправляють туди глибоководний батискаф. Коли він досяг самого дна, стає зрозуміло, що зроблено грандіозне відкриття! Ось тільки перш ніж екіпаж встигає роздивитися навкруги, на батискаф нападає гігантська акула мегалодон. Батискаф пошкоджений і не може піднятися...

Доктор Мівей Чжан (Уїнстон Чао) залучає рятувальника-підводника Джона Тейлора (Джейсон Стейтем) до операції з порятунку своєї команди. Звичайно ж, Джонас знаходить спосіб підняти на поверхню всіх бранців глибин. Ось тільки акула невідступно слідує за

ними... Тепер це чудовисько неодмінно потрібно зловити і ліквідувати, адже в живих мег не залишить нікого...

Режисером картини став Джон Тюртелтауб, відомий за фільмами «Поки ти спав» і «Скарб нації». Його роботу бездоганною назвати не можна: він допустив чимало ляпів. Та й оригінальністю сценарій не відзначається: з легкістю можна передбачити, що станеться далі і хто з персонажів виживе. Але разом із тим фільм виявився дуже ефектним, особливо якщо дивитися його в форматі 4D.

Та й Джейсон Стейтем як завжди неперевершений. Він у цьому кіно почувається як риба у воді. І це не випадково: Стейтем протягом дванадцяти років був у складі британської національної збірної зі стрибків у воду. Знімаючись у картині «Мег», він явно кайфував.

За що ще можна похвалити це кіно, то це за гумор, як не дивно. Під час перегляду було дуже смішно. Але все ж трохи страшно...

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР	Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26 Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080	Засновник та видавець: ТзОВ «Структура ІТ» Тел: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua Газету надруковано ТзОВ «Мега-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14	Замовлення № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Наклад 10 386 прим. Передплатні індекси: 23115 (рос.), 49450 (укр.)	При використанні публікацій посилання на газету «ВВ» обов'язкове. Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.
---	--	--	--	---

